

**ANDRES
KJÆR:
HAVESIDEN
GENOPSTÅR**

FÆLLED

BLADET
FRELTOFTE, LUMBY & SØSTED

11. Årgang nr. 2 2011

OTTO JENSEN
Fra Horsens fjord til Røjle Skov.

**KELD MOSEHOLM FYLDER
75 ÅR**

**SINE'S 100ÅRS DAG I
FRELTOFTE**

REDAKTIONEN

Else-Marie Albrekt, ansvarshavende redaktør, Tlf. 6599 1559, else-marie@syssel.dk

Svend Johnsen, Tlf. 6590 2575, svendjohnsen@gmail.com

Jens Ole Storm, 3121 2682, vestergaardstorm@mail.dk

Peter Albrekt, 6599 1559, peter.albrekt@mail.dk

Finn Ekelund, grafisk tilrettelæggelse, tlf. 6590 2501, finn.ekelund@aarslevnet.dk

Jørgen Ejnar Knudsen, distributor, tlf: 6590 2347

Tryk: Clausens Offset

Formand
Hans Tophøj Bork
Freltoftevej 27, tlf. 6590 1947
htb@axios.dk

Suppleant
Trine Winther,
Freltoftevej 35, tlf: 2442 0028
trinewinther71@gmail.com

Kasserer
Svend Johnsen,
Mosevej 17, tlf. 6590 2575
svendjohnsen@gmail.com

Suppleant
Kurt Bager,
Freltoftevej 8, tlf: 6590 1020
kurtognina@post.tele.dk

Sekretær
Per Emil Eskildsen,
Freltoftevej 3, tlf. 6592 6927
smilee@c.dk

Bestyrelsesmedlem
Jørgen Ejnar Knudsen,
Freltoftevej 16, tlf: 6590 2347
jjs@knudsen.mail.dk

Bestyrelsesmedlem
Lene Damsgaard,
Freltoftevej 41, Tlf. 6590 1740
jss@privat.dk

Redaktør
Else-Marie Albrekt,
Søstedvej 19, tlf. 6599 1559,
else-marie@syssel.dk

FÆLLEDEN er en fælles landsbyforening for Freltofte, Lumby & Søsted, hvor alle er velkomne – uanset alder, køn, stand, religion, etnicitet, partitilhørsforhold & bopæl.

Foreningen har lejet en ½ tønde land på Freltoftevej 43, hvor der er skabt en fodbold-bane, to petanque baner, gynger, klatrestativer og legehus.

Fælledens formål er at fremme, dyrke og styrke lokalfølelseskabet gennem forskellige sammenkomster og kulturelle arrangementer.

Kontingentet er i 2011 **100 kr.** Medlemmer, der får postsendt Fælled Bladet, skal i 2011 betale 50 kr. ekstra for porto.

Kontingentet kan indbetales kontant til et bestyrelsesmedlem, eller via netbank i SYDBANK Nr. Lyndelse-afdeling, reg. nr.: **6845**, konto-nr.: **2 3 4 5 6 7 8**

Forsytia er en af de tidligste forårsbebudere der for alvor gør opmærksom på sig selv med deres smukke gule farver.

Foråret er over os igen

Tekst og foto:
Anders Kjær

Havesiden i fælledbladet genopstår igen, og de flotte haver i Freltofte og omegn kan igen regne med besøg fra Fælledbladet. Jeg starter dog med en blød opstartsrapport fra min egen have.

Jeg elsker foråret i haven og naturen. Det er så livgivende at se spirer, knopper og solhatte pible frem fra vintergemmerne. Det starter i det små med vintergækkerne, og når man opdager den første enlige flue eller

hvepsedronning, der er vågnet et sted i huset. Så begynder påskelilje- og lidt senere anemone-tiden, og luften genlyder af fuglenes redebygnings-kvidren og humlebiernes brummen. Og lige i det tidsrum blomstrer mine ynglings forårsbebudere.

Alle har noget som de forbinder med bebudelse af foråret. For nogen er det når bøgen springer ud, og for andre er det, når de første motorcykler og åbne sportsvogne ruller forbi. Jeg finder mine forårsbebudere i naturen og i vores have. De tre planter, der måske fryder mig mest i foråret er Forsytia, Kodriver og den Oprette Kobjælde.

Forsytia er den første blomsterbusk, der for alvor gør opmærksom på sig selv. Og den gør det så det kan ses på kilometres afstand. Fornøjelsen er stor ved at køre fra Freltofte mod Nr. Lyndelse, og se alle de gule pletter i nybyggerkvarterernes haver. I vores egen have har vi en stor gammel busk der fylder som

Kodriver (*Primula*) findes i et væld af arter og sorter, og giver mulighed for at skabe bede, der helt tætte i bunden allerede tidligt i foråret.

en campingvogn, giver et væld af blomster, og summer af de første bier og humlebier.

Kodriver (*Primula*) er en af de første planter der tydeligt viser flag i naturen her omkring hvor vi bor. Deres gule blomsterflokkede kan måske ikke ses på kilometres afstand, men kræver at man bevæger sig ind i skyggen af de træer som de vokser under, eller at man planter dem i sin have. Det har vi gjort, og de deler bed med en god flok flotte haveprimulaer, som svælger i opmærksomhed fra alle havens flyvende bestøvere.

Kobjælde er sjælden i naturen omkring os, men så kan man jo heldigvis dyrke og nyde dem i haven. Den Oprette Kobjælde har været i gartnerens forædlingshænder gennem generationer, og nu fås de i adskillige farver, og ikke kun i den lilla farve som naturen selv har skabt. Når man først har den i haven, er den nem at mangfoldiggøre, da den sætter

et væld af frø som spirer meget villigt.

Men foråret er også for mange den tid på året hvor man *endelig* kan komme ud og arbejde i haven. Det starter med det grove jordarbejde og oprydning i blade, grene og ned-

Oprett Kobjælde (*Pulsatilla*) findes kun meget sjældent i den fynske natur, og man må her nøjes med at nyde den i haverne.

faldne nytårsraketter fra sidste år. Efterhånden bliver arbejdet mere inspirerende i takt med at det bliver mere og mere opbyggeligt. Frø bliver sået i jorden, og store planer bliver lagt for den formidable høst, der selvfølgelig kommer ud af anstrengelserne. Jeg har nok en tendens til at blive lidt overivrig mens ukrudtet er dejligt småt og medgørligt. Det har i år resulteret i at jeg i overmod har lagt yderligere 50 m² til køkkenhaven, der i for-

Vores lille hvide lam "Buller", der skabte et mysterium ved at være hvidt i stedet for sort, som alle andre lam af Gotlandske pelsfår.

Fladkravet Kodriver findes overalt i naturen omkring os, og lyser i det halvtidlige forår op i skovbunden med sine flotte gule blomster.

vejen allerede var stor nok. Så nu må vi se om historien om ”Konen med æggene” gentager sig, og afgrøderne senere på året drukner i ukrudt.

Historien viste sig i hvert fald sand med dette års forsøg på at ruge nogle af vores egen æg ud. Jeg valgte omhyggeligt æg ud fra de høns jeg troede ville give flotte kyllin-

ger, og passede, vendte og drejede æggene tålmodigt i 3 uger blot med en lang næse til resultat. Så alle planerne om hvor mange dejlige kyllinger fryseren skulle have og hvor mange der skulle indgå i den videre avl lå nu på jorden. Sidenhen har jeg erfaret at jeg nok var gået i gang for tidligt. Hanefar var simpelthen endnu ikke så meget i forårshumør, at han havde befrugtet hønsene. Så blev man det klogere, og valgte i stedet den sikre løsning med at købe daggamle kyllinger i Gul og Gratis.

Fårene derimod klarer heldigvis det med ”udrugningen” selv, og fryseren venter tålmodigt på de lam der nu går og hygger sig på marken. Der var dog et af lammene så vakte en del forundring i de første dage efter læmningen. Det var nemlig næsten helt hvidt, hvilket er højest besynderligt, da begge forældre er Gotlandske pelsfår, som normal får helt sorte lam. Men så kom vi i tanker om at vi i efteråret forinden havde opfostret et lille hvidt vædderlam. Han gik sammen med den gamle vædder, og vi var ret sikre på at han nok skulle holde den lille opkomling på afstand af damerne indtil han blev slagtet. Men den lille har åbenbart alligevel set sit snit i forvirringen og har sat sit præg på eftertiden. Sådan er foråret så forunderligt.

Jeg modtager meget gerne spørgsmål og opfordringer til at besøge netop *den* have som du er nysgerrig på at høre noget mere om.

**GLARMESTER
TIM DEGN**

**DØGNSERVICE
20 72 13 99**

Freltoftevej 40,
Freltofte

Alt glarmesterarbejde og
forsikringskader udføres

**Malermester
Ole Lundgren**

**Tlf. 65 90 19 16
Mobil 28 14 50 90**

Mosevej 18, Freltofte

Mange års erfaring
indenfor faget

Generalforsamlingen i Fælleden 2011

Fælleden holdt generalforsamling d. 27. marts på Nyboe Kro, hvor 24 medlemmer blev beværtet med kaffe og lagkage.

Hans Tophøj Bork aflagde bestyrelsens beretning om årets hændelser og gav et historisk tilbageblik over Fælledens historie, idet det i år er 10 år siden foreningen blev startet – dengang med navnet Freltofte Fælled.

Der var en livlig debat om forslag til fremtidige aktiviteter, som bestyrelsen vil behandle med sædvanlig omtanke og grundighed ☺

Regnskab og budget blev godkendt, hvor sidstnævnte indeholder beløb til diverse forbedringer på Fælleden såsom renovering af petanque baner og etablering af væg til boldspil mm.

Endvidere er der afsat penge til en havetraktor.

Formanden takkede Inge Frandsen for mange års trofast arbejde i bestyrelsen bl.a. som ansvarlig for distribution af Fælled Bladet. Takken blev ledsaget af nogle liflige dråber fra Skotland.

Birthe Nybo Jørgensen og Ulla Brændholdt Hansen fratrådte som suppleanter og også disse blev takket for en stor indsats.

Der var genvalg til Per Emil Eskildsen og Lene Damsgaard og nyvalgt blev Jørgen Ejnar Knudsen, Freltoftevej 16.

Til suppleanter blev valgt Trine Winther, Freltoftevej 35, og Kurt Bager, Freltoftevej 8.

Der var genvalg af revisor og revisorsuppleant, henholdsvis Anne Grethe Bøgh og Kenneth Jørgensen.

Under eventuelt underholdt Arne 'Krøltop' Kristiansen om sin barndom i Freltofte og til overflod fandt han anledning til at takke bestyrelsen for det udførte arbejde.

Nye i bestyrelsen

Der har været nyvalg til bestyrelsen og konstituering

Birthe og Ulla er trådt tilbage som suppleanter og i stedet er
Trine Winther, Freltoftevej 35, tlf: 24420028 og
Kurt Bager, Freltoftevej 8, tlf: 65901020 valgt ind.

Inge Frandsen er ligeledes trådt tilbage og i stedet er
Jørgen Ejnar Knudsen, Freltoftevej 16, tlf: 65902347 valgt ind.

Jørgen Ejnar Knudsen

Trine Winter

Kurt Bager

Nyboe Kro

SELSKABSLOKALE

65 90 26 22

**Ala carte restaurant torsdag til søndag -
også mulighed for take away.**

Kvalitet, god service, rimelig priser, samt hyggelig lokal stemning i lokalområdet.

**NR. SØBY
KØD EN GROS A/S**

HØJ KVALITET - HØJ SERVICE
UDFØRT AF FAGUDDANNET PERSONALE

NYMARKSGYDEN 5
NR. LYNDELSE, 5792 ÅRSLEV
TELEFON 65 90 11 25
TELEFAX 65 90 11 76
CVR-NR. 29 61 88 09
DANSKE BANK: 4692-9420100105
firma@nsk-engros.dk
www.nsk-engros.dk

Fastelavn

Gennem årene med Freltofte Fælled er det blevet en tradition for en del familier, at slå katten af tønden i lokalområdet. De første år foregik festen i værkstedet hos Nina og Kurt Bager med masser af hjemmebagte fastelavnsboller og varm Kakao, det sidste kunne nok være nødvendigt på en bidende kold og blæsende fastelavnssøndag.

Forrige år flyttedes festen til laden hos Lene og Jimmy, og her var alt som før, hyggeligt, men koldt.

Nu har vi imidlertid fået kro i Freltofte, og hos Nyboe Kro, vil man rigtig gerne være med til, at holde liv i lokale traditioner. For andet år i træk, har vi holdt fastelavnsfest i de hyggelige, og vel opvarmede lokaler, her kommer alle de flotte dragter til deres ret, når de ikke længere skal dækkes af tykke frakker og halstørklæder.

Egentlig var vejret med os i år, lunt og rart, men alligevel var det jo dejligt, at kunne smide frakkerne, og tage plads ved de hyggeligt opdækkede borde.

Medens børnene finder hinanden i munter leg, kan vi voksne få vendt de seneste nyheder fra den politiske arena, Birthe Røn Hornbech er i øjeblikket et fast indslag i meningsmålingerne. Herefter tager vi fat på de hjemlige lokale forhold, runde fødselsdage, husalg, den kommende generalforsamling, der er nok, at tage fat på.

Efter kaffen og fastelavnsbollerne kommer det, nok især for ungdommen, længe ventede øjeblik, tøndeslagningen.

Tønden er hængt op, og prinsesserne stiller op sammen med Spiderman og andre sære

væsener. Rækken er lang, og børnene meget unge, det bliver til mange ture forbi tønden. Af og til lyder der højlydte protester fra børn, der ikke helt forstår, hvorfor de skal bagest i køen, hver gang de har slået et slag. Efter ti til femten omgange ryger bunden endelig ud, og det spændende øjeblik kommer, hvad bliver spist først, slik eller frugt.

Den stolte kattede blev Sabine Søstedsvej 13.

De voksne skal naturligvis ikke snydes. Andreas, daglig leder på Nyboe kro, hiver endnu en tønde frem fra gemmerne.

Inge fra Tuehuset på Mosevej er klædt på til opgaven hjemmefra, vi har allerede mærket det absolut faste håndtryk, og ved, at der bliver kamp til stregen, men nej, hun bliver slået på målstregen, netop som hun stiller op til anden omgang er det slut. Egentlig blev hun vel dronning, men der var nok ikke flere kroner.

-Else-Marie.

Sine kom til Freltofte i 1910 og nåede at blive 102 år. Omrejsende slagter formidlede kontakten:

ANBEFALET AF FEDEVAREMANDEN.

Af Jens Ole Storm Pedersen.

I 1910 var bolsmand Anders Jensen i Freltofte en ulykkelig mand. Han havde mistet sin kone og savnede nu selskab – en kvinde til at holde hus og hjem for sig. Han beklagede sin nød for gud og hver mand. En omrejsende slagter, kaldet for "Fedevaremanden" kendte til en pige, som han mente ville være perfekt for den aldrende bolsmand.

Bolsmand Anders Jensen og hustru Karen Jensen, købte omkring 1890 landbrugsejendommen på nuværende adresse Freltoftevej 31, af Kristian og Rasmine Nielsen, der i ejendommen drev købmandsforretning, som de videreførte i deres nye bopæl, Freltoftevej 8. (Læs mere herom i Fælled Blad nr. 1, 2009).

En bolsmand var en landmand som ikke havde jord nok til at kalde sig for gårdejer, men med mere jord end en husmand.

*Hansine Jensen Hansen,
Blev som så mange andre
Hans- og Jensiner bare kaldt
for Sine.*

*Hun var født 5. marts 1870 i
Solevad, Verringe sogn.*

*Hun forblev ugift, var en
dygtig syerske som syede for
folk i Freltofte og omegn.
Hun var glad for hunde, og
havde livet igennem en "kvik"
hund ved sin side.*

*Privatfoto udlånt af Else Han-
sen.*

Bolstedet Freltoftevej 31, ca. 1940. Bygningerne er opført omkring 1846, og ses her på billedet endnu med stråtag, overkalket bindingsværk, havedør og gamle vinduer - samme udseende som i Anders Jensens ejertid 1891-1928 og hvor Sine var hans Husbestyrerinde fra 1910.

Foto: Nr. Lyndelse Lokalarliv

Anders Jensen levede af sin jord og supplerede indtægten som daglejer på de omkringliggende gårde.

Ægteskabet var barnløst, så da Karen døde i 1910, 52 år gammel, fik Anders, som nævnt brug for en husholderske til hjælp og selskab.

I øvrigt blev gravøllet over Karen Jensen afholdt overfor i det nyopførte forsamlingshus, som det første private arrangement i huset.

Som nævnt indledningsvist, formidlede handelsslagteren kontakten til Sine, der boede hos forældrene på deres husmandssted i Bregnemose, og som måske gerne ville væk hjemmefra.

Hun fik ansættelsen som Anders' husholderske, og passede hus og hjem for ham resten af hans levetid.

Nu skal man ikke tro, at ordningen var af ægteskabelig karakter, men det var en god social foranstaltning til begges gavn. Sine forblev ugift resten af livet.

Hun blev hurtigt et kendt ansigt i Freltofte, da hun udover huspligterne havde tid til at sy for folk. Hun var vellidt for sin kunnen, gæstfrihed og for sit stille lune væsen, med blide milde øjne - der de sidste 20 år af sin levetid mistede synets kraft.

Hun var ligeledes en meget troende kvinde, med en stærk kristentro, og deraf en flitig kirkegænger.

Opstillingsfoto fra Tornøes fotoatelier, som viser Sine i søndagstojet, udførende sit metier, nemlig syningen.

Foto udlånt af Else Hansen.

NYT HUS BYGGES

I anden halvdel af 1920-erne begyndte Freltofte og Omegns Brugsforening, at udstykke brugsens tilhørende agerjord til byggegrunde.

Anders Jensen var den første køber og bygger af nyt hus på brugsgrunden. Her skulle otiummet nydes, og Sine skulle flytte med.

Den lokale muremester Peter Nielsen fik hovedentreprisen. I daglig tale kaldtes han Per Murer, og han byggede mange af tidens villaer i området, blandt andet byggede han villaen på adressen Freltoftevej 22 til sig selv. Byggetilbudet lød på 4870 kr., men endte på 5798,07 kr. for ekstraarbejder til baghus og hønsehus.

Peter Nielsen stod naturligvis for alt murer og støbearbejdet. Alt grus kom fra Knudsens grusgrave nord for Freltofte. Tømmer- og snedkerarbejdet blev udført af H.C. Hansen, Dømmestrup, malerarbejdet af maler og vognlakerer Otto Hansen, Pederstrup.

Moderne elektricitet kom der også i huset, udført af Birkum Installationsforretning, som sørgede for luftledning med mast, 11 lampesteder med lamper, 5 stik udtag, og en gipsrosen med fatning og pærer, samt en hejselampe

Det kostede det at bygge et nyt hus i 1928:

• <i>Tømmer arbejde</i>	2230,00
• <i>Fløjdør</i>	40,00
• <i>spisekammerhylde</i>	3,57
• <i>Hønsehus</i>	214,50
• <i>Stænger & rullegardiner</i>	51,76
• <i>Elinstallationer</i>	286,00
• <i>Brønd & pumpe</i>	187,00
• <i>Malerarbejder</i>	124,05
• <i>Murerarb. + div. materialer</i>	2660,69
Pris i alt	<u>5798,07 kr.</u>

Byggeprisen svarede til datidens årsindtægt på en almindelig gård.

Nedenunder ses et billede af huset som det så ud i 1950-erne, før ombygning og moderniseringen i 1970-erne.

Privatfoto udlånt af Else Hansen.

I efteråret 1928 fraflyttede Anders og Sine bolstedet, som blev solgt, og de indrettede sig i det splinternye hus. Anders er nu ikke længere bolsmand og landarbejder, men hus-ejer og rentier. Men otiummet blev kort.

13. februar 1929 døde Anders Jensen, 72 år gammel. Da han ingen livsarvinger havde, testamenterede han hus og formue til Sine.

Hun blev boende i huset næsten resten af sin levetid. Hun levede et stilfærdigt gud-frygtigt liv, holdt de gamle skikke i hævd, passede haven og sine høns. Var et velkendt ansigt blandt naboer og i landsbyens gade-billede, hvis sociale liv hun deltog i. Ligele-des forsatte hun sin gerning med at sy og strikke for folk.

Hun følte sig bestemt ikke alene og ensom i huset, hvor hun gennem alle årene altid havde selskab af diverse hunde.

Da hun blev ældre og fik sværere ved at klare sig selv, boede hun i en periode sam-men med en anden ældre enlige kvinde som hed Marie.

De sidste 20 år af sit liv, var hun nærmest blind på grund af grå stær. At komme på plejehjem var slet ikke et tema for Sine, så da hun var 91 i 1961, lavede hun en privat pas-ningsordning med et ægtepar, som skulle bo i huset og passe hende. De skulle have fri bo-lig inklusiv varme, men ikke lys og gas. De fik fri rådighed til at dyrke haven, og skulle holde denne og udenomspladsen i pæn al-mindelig stand. Sine skulle have daglig pas-ning, med kost, rengøring og vask. Udover dette, fik familien hver måned udbetalt et kontant beløb på 175 kroner.

På den måde fortsatte det de næste fem år, indtil en ny familie flyttede ind og tog sig af Sine. Den familie bebor og ejer den dag i dag huset, og har nu boet på adressen Freltoftevej 25 i 45 år.

Else og Gunner Hansen flyttede i 1966 ind i huset med deres to drenge - Bent født 1963 og Henning, 1965 - senere fik de datteren Annie. Gunnar var Sines nevø - hendes sø-stersøn.

*Sine anno 1960, stående ved baghuset.
Billedet nedenunder fra 1966, viser Gun-
ner siddende med Bent, Else med
Henning, og ved deres side Sine.
Foto: Else Hansen.*

100 ÅRS FØDSELSDAG

Sammen boede de et par år, men Sine nærmede sig de 100 år, så hun var efterhånden klar og moden til plejehjemmet i Nr. Lyndelse. Her flyttede hun ind sidst i tresserne, og her boede hun resten sit liv til hun døde mæt af dage i 1972, 102 år gammel.

På samme måde som hun havde overtaget huset efter Anders Jensen, overtog som planlagt, Else og Gunner huset, efter at have hjulpet og sørget godt for Sine i hendes sidste leveår.

Inden da holdt hun naturligvis sin 100 års fødselsdag. Den 5. marts 1970 var hundredeårsdagen og den store jubilæumsfestlighed blev holdt i hendes elskede hus i Freltofte.

Sine, der var åndsfrisk hele livet, nød fødselsdagen, hvor mange freltofter, med bylauget i spidsen, kiggede forbi, samt mange andre gæster fra nær og fjern, som ville fejre dagen med Sine, og give hende en varm og uforglemmelig 100 års fødselsdagsfest.

**Smedemester
Ulrik Andersen**

**20 22 70 66
Privat: 65 94 00 66**

www.centrumvvs.dk

Sine var blind sine sidste 20 leveår, men hørelsen fejlede ikke noget, og hun holdt af at lytte til radioen i sin hyggrokrog i hjemmet på bakken ved siden af brugsen i Freltofte.

På billedet herover genkendes lokale kvinder til Sines 100 års fødselsdagsfest i huset Freltoftevej 25. For bordenden ses Karen Godske, Bækgården, Else Hansen med skeen i munden, Sine "købmand" og nabo Gudrun Justesen fra brugsen. Privatfotos udlånt af Else Hansen.

Sikken en tur

Nattergaletur på Freltofte mose d. 12-5

Der var mødt ca.60 prs. op på Mosevej 10 fra Freltofte og omegn. Hans Bork bød velkommen og fortalte lidt om de fejl han havde lavet med tidspunktet, trods det var der mødt så mange.

Jens Ole Storm fortalte lidt historie om mosekalk og teglværksdrift i mosen og at den var ved at blive til losseplads i tresserne.

Anders Kjær fortalte om padderokken, at det var en urgammel plante og gjorde op-

mærksom på at den er en del af vores kul og olie, så blev vi inspireret til at lege med den. Vi gik over engen hvor gøgeurterne er, der var lige begyndt at springe ud, der var mange, der var jo også mange andre dejlige engplanter, men nattergalen hørte vi ikke, det var nok for tidligt.

Vi sluttede med øl, vand og et overdådigt kaffe bord. Tak for en dejlig tur i en af Danmarks perler

Tekst: Lis og Ivan

Grønmossevej 16

foto: Else-Marie Albrekt

Husk grundlovsdag den 5. juni.

Fælleden holder 10 års jubilæum ved samme lejlighed, og byder på lidt godt til ganen.

Husk Sct. Hans aften den 23. juni kl. 18

hos Lene og Jimmi.

Man medtager selv mad og drikkeelse, og Fælleden sørger for spillemænd og et stort bål.

Husk tilmelding med angivelse af antal deltagere på telefon: 40326505. Det kører efter ”først til mølle” princippet.

Husk sportsdag på Fælleden 28. august kl. 14.

Hjemmebagt knækbrød fra Freltoftevej 27.

1 dl. Solsikkekerner

1 dl. Sesamfrø

1 dl. Havregryn

2,5 dl. Mel

2 dl. Vand

1 dl. Olie

1 dl. Hørfrø

1 teske salt

Bages ved 200 grader i 17 minutter.

Efter ca. fem minutters bagning tages brødene ud, og udskæres i passende stykker.

Herefter sættes pladen tilbage i ovnen og bages færdig i 12 minutter.

Afkøles på bagerist.

Heraf bliver to plader.

Er der nogle blandt vore læsere, der ligger inde med opskrifter, de synes andre skal have glæde af, bringer vi gerne opskrifter i Fælledbladet.

Send opskriften, gerne med en lille historie, hvis denne findes, til bladets redaktion.

Med billede, hvis det er muligt.

Foto. Hans Bork

Rejsens grammatik - at tage ud ved at gå tilbage

Sognepræst
Anders Kjærsg

Nr.Søby -
Heden sogne

Sproget rummer i sig selv rejsens mulighed. Det ligger i de forholdsord, vi bruger, når vi taler om at rejse. Man rejser ud i det blå og ind i det grå. Man rejser hen over vande frem og tilbage mellem lande. Man rejser op til månen fra jorden og ned igen, rundt i ring det går. Havde sproget ingen forholdsord, gik rejsen i stå. Vi kan ikke rejse, hvis ikke der er forbundet et fra og til, et frem og tilbage, et op og ned og et ud og ind.

Homers store helt Odysseus rejste ud i verdenen men kom hjem igen klogere og stærkere end da han drog derfra. Abraham fra det gamle testamente rejste også. Han drog op fra Ur mod Kanaan, landet, der flød i mælk og honning, men han kom aldrig frem og nåede ikke hjem. Colombo nåede derimod til Amerika, men Amerika nåede fra da af aldrig mere tilbage til sig selv. H.C. Andersen skrev: "at rejse er at leve" - det gjorde Søren Kierkegaard, rejste, men rejsen gik mere ind i sjælens afkroge end ud i verdenen.

Min rejse starter med at gå tilbage og det er i sig selv en mærkelig måde at drage ud på. Det kunne næsten være en Storm P. vits, hvor den ene mand spørger den anden: Nå, hvor går rejsen så hen i år? Og han svarer: "Tilbage i vestlig retning". Absurd, ikke sandt?

Men i januar måned 2001 gik min rejse vitterlig tilbage - tilbage i vestlig retning, nærmere bestemt til det fossilrige og geologiske paradis Texas og Arizona sammen med en god ven i ti dage. Her skulle vi samle forsteninger fra juraperioden, det vil sige fossiler, der er mellem 130 og 190 millioner år gamle. Så er man tilbage i tiden!

Det er et vildt perspektiv at se historien i. Forestil Dem, at stå med en forstenet musling

i hånden på størrelse med en håndbold og fuldstændig intakt som var den levende. Eller et stykke forstenet træ, der til forveksling ligner nulevende træ. Man kan godt forstå, indianerne siger, at verdenen er gammel. Ved siden af mennesket virker det helt forkert.

Karen Blixen skriver et sted, at hendes bevidsthed er 3000 år. Sproget er ca. 7000 år gammel. Kulturdannelser 50.000 år, mennesket 150.000 år. Vi taler om historien og alt det, vi har bedrevet det til, rejser frem og tilbage i verdenen, som om den ene og alene er vores ejendom.

Men fossilet siger intet, til gengæld taler det for sig selv, er hårdt som flint, elegant i formen og med et ekko af en alder, der stiller flere spørgsmål end det giver svar. Det fortæller som et ikke-talende subjekt sin egen unikke historie uden at sige en lyd.

Lad mig tage jer med på en rejse tilbage i tiden ved at drage ind i Texas og Arizonas undergrund for at se, hvad det kan fortælle os om det at rejse og den betydning rejsen har eller fik for undertegnede.

Når man går rundt nede i Brazo River og pikker fossiler ud af de fugtige og lerrige skrænter, kommer man uvilkårligt til at tænke på den græske filosof Heraklits udsagn:

TØMRERMESTER

**René
Munck** ApS

Jasminvænget 1 · 5792 Årslev
Tlf. 6590 2209 · Mobil 2022 7209

byg
garanti
www.brokarerri.dk

panta rhei - alting flyder. Eller alting forandrer sig og heldigvis. Heraklits udsagn er nemlig muligheden for at nye ting bliver synlige. Forandring er synlighedens forudsætning, kunne man sige. Hvis ikke flodens vand konstant skyller op af skrænterne så leret forbliver fugtigt og smidigt, så kommer der ingen fossiler til syne og leret stivner og bliver til sten. Derfor bør det menneske, der absolut vil kunne træde ned i den samme flod både to og tre og fire gange uden den forandrer sig, ikke rejse tilbage i tiden, for han finder intet, uanset hvor meget han leder.

Men alting forandrer sig og ud af leret dukker der en verden op, som ikke har set dagens lys siden den lagde sig til hvile. Ammonitter, trilobitter, brachiopoder, gastropoder, østers, muslinger af alle slags, koraller, søliljer, mussosarus tænder og knogler fra kæmpekrokodiller. Blade og nåle fra træer og buske, søpindsvin i tusindvis, søstjerner, fiskeben og hjagtænder. Man kender denne verden og dog er den ny og anderledes. Muslingen ligner sig selv, men er alligevel ikke helt den samme. Den har forandret sig uden at ændre form.

Det må være nogen lunde sådan, vi skal forstå evangeliets tale om opstandelsens dag, da de døde skal gå ud af gravene. Gud skabte denne mangfoldige vrimmel af levende væsner, slammeth åd dem, men de blev bevaret i leret og opstod 150 millioner år efter, da vandet skyllede mørket bort.

Af alle disse væsner er ammonitten noget for sig selv - datidens blæksprutte. Det gælder ikke mindst formen. Den er som et sne-

lehus, der starter fra centrum og bevæger sig i en flot bue ud mod sin åbning. Lytter man til åbningen fornemmer man fortidens stemme. Idet man sætter sin mejsel ind under ammonitten og stille og roligt vipper den fri af det våde og klistrede ler, lyder der nemlig et langt og fugtigt smask, som kyssede man sin elskede første gang på munden. Det er et helt univers, man står med, en galakse fyldt med ler og vand, en jordomrejse ikke blot under havet men langt ind i himlen.

Når vi en enkelt gang skulle have en pause fra fossilerne, satte vi os som regel i græsset langs floden. Det er en tankevækkende oplevelse at sidde i det bløde og grønne græs velvidende, at græsset er en ny opfindelse. En ammonit har aldrig set græs. Det har en dinosaur heller ikke. Der var planter og træer og buske og kaktuser, da de levede, men intet græs. Det er underligt at forestille sig en verden uden græs, en græsløs verden uden plæner og fodboldbaner og grønne anlæg med kiosk og borde og stole fyldt med overvægtige og glade danskere, der drikker guldøl under parasoller.

Hele vores verden ville falde sammen, hvis ikke vi havde græs. Det gælder ikke kun for det græs, der er på plænerne men også det græs, som findes i sproget. Tænk blot på Salmebogen og Højskolesangbogen hvor mange steder græsset optræder og hvor mange af disse salmer og sange, vi måtte kassere blot på grund af græssets manglende eksistens. Eksempelvis Tom Kristensens stærke digt *Græs*, der handler om det moderne menneske, som i billedet af græsset bliver klar over sin egen status og sit eget perspektiv:

John Nielsen VVS
Autoriseret GVS-mester/tekniker

Alt i VVS udføres
Ring og få et godt tilbud.

Se mere på
www.johnsvvs.dk

Spanget 5, Nr. Lyndelse Tlf. **65 90 14 76 – 26 14 14 76**

Græsset er underligt højt for mig, som ligger med næsen mod jord. Bøjer jeg mig så dybt, som jeg kan, vokser min verden sig stor.

Det er svært at overbevise en T. Rex, der er fem meter høj og vejer syv ton, at det er i dybden højden skal måles. Men den havde selvfølgelig heller intet græs at spejle sig i og er derfor undskyldt. Det er vi andre til gengæld ikke. Vi må leve med den verden, der er vores. Vi kan bøje os dybt, fordi vi har *Græs*, og det er en stor menneskelig egenskab taget i betragtning, at vi er skabt med den oprejste gang. Til gengæld slipper vi for at have en hjord af velproportionerede og adrætte vello-soraptorer efter os. De angreb mig bekendt i flok og lignede til forveksling 250 kg. tunge og afbarberede fasaner med en krokodilles tandsæt og en pittbuls kæbe. Har man en sådan hjort efter sig, så har man problemer, der langt overgår græssets betydning i den danske salme og sangskat. Tak Gud for, at vi ikke kom for tidligt men kom til tiden.

Tilbagereisen blev dobbelt. Efter at have været tilbage i tiden skulle jeg atter tilbage til tiden, til Danmark og til alle de talende subjekter ikke mindst i kraft af mit erhvervs som præst. Vi forlod Texas og Arizona ca. 400 kg. tungere. Fossiler vejer godt i bagagen og vi havde da også vores bøv l i tolden. Ikke på grund af jura men på grund af vægt - Heavy Jurassic stuff, you know!

Nu ligger de alle sammen hjemme i min stue og fortæller både min og deres historie. Og det er vel den bedste måde at definere rejsens betydning på: at man får fortalt sin historie i en brydning med andre og ofte større historier. Har man kun sin egen historie, så tror jeg verden bliver lille. Man kan rejse kloden rundt, men møder man ingen historier, så bliver det svært at fortælle og fastholde sin egen, uanset

hvor meget man ser.

Det gælder for alle dannelsesrejser, de foregår i et krydsfelt mellem den indre fortælling og den ydre fortælling. Det galt for Odysseus, der fik sin fortælling gennem den fortælling rejsen bød ham; det galt for Abraham, der fik sin fortælling, gennem den fortælling Gud påbød ham. Om min fortælling bliver bestemt af ti dage i Amerika, vil jeg nok betvivle. Til gengæld har jeg fossilerne og de fortæller stadig deres fortælling.

At rejse er at leve! Man kan ikke leve af at rejse, men når man rejser, så lever man. Både af de fortællinger som opstår under rejsen og ikke mindst de fortællinger, der holder ved efter rejsen. Lad os derfor slutte, hvor vi begyndte: Med sproget. Sproget er i sig selv en rejse. Det kan føre os frem og tilbage i tiden, det kan skabe bevægelse på stedet, det kan føre os op og ned og ud og hjem, så man farer vild i syntaksernes og grammatikkens landskab.

Men har man mistet kompasset, så tænk på ammonitten og de ikke-talende subjekter, tie stille og lad sproget for et øjeblik gå i stå, kik ned mod jorden måske ligger der et dansk fossil et søpindsvin og griner op til dig. Længere behøver vi såmænd ikke at tage væk for at bryde vor egen historie - rødderne er ved fødderne. God rejse.

NR. SØBY

VVS & Smedeværksted ApS

- **VVS**
- **Gas**
- **Oliefyrsservice**

65 90 12 15

v. Arne H. Holm · Aut. gas- & vandmester
Odensevej 47 · Biltelefon 20 41 33 15

Har du hørt om os – Sydbank-holdet i Nr. Lyndelse?

Det er os, der står for kompetent rådgivning, holdbare løsninger og god smilende service.

Og du kan være sikker på, at hos os bliver du aldrig bare "et nummer i rækken".

Tværtimod! Vi lægger vægt på at lære dig og dine drømme og planer at kende, så vi kan medvirke til at gøre dem til virkelighed.

Kom ind og hils på, og hør, hvad vi kan gøre for lige præcis dig og din familie.

SYDBANK

Hvad kan vi gøre for dig

Kærvej 4 · Nr. Lyndelse · 5792 Årslev · Tlf. 65 90 15 44 · sydbank.dk

Otto på selvbinderen ca. 1950. Der var tre, der deltes om selvbinderen og de to af hestene tilhørte Otto. Den tredje hest låntes hos naboen. Det var på den tid almindeligt, at man deltes om dyr og maskiner og redskaber.

Fra Horsens fjord til Røjle Skov.

Tekst: Else-Marie.

Foto: Privat foto

I forbindelse med vores søns skoleskift omkring årsskiftet 1981 / 1982, fra Nr. Søby skole til Palleshave Friskole, blev vi inviteret med til en juletræsfest på skolen. Vi var lidt spændte på, hvordan vi ville blive modtaget i en skolekreds, hvor vi, så vidt vi vidste ikke kendte nogen. Vi var dog næppe kommet inden for døren før en hånd blev rakt frem, og der lød et hjerteligt velkommen fra, viste det sig, en af Peters gamle klassekammerater fra Nr. Søby skole, Mossy Jensen, og så var vi jo hurtigt inde i varmen hos en forekommende og engageret skolekreds, hvor også Mossys svigerforældre, Gudrun og Otto Jensen, havde deres gang, ja, de havde nu været der siden 1945, hvor deres børn blev indskrevet på skolen.

Med ni børn gik der adskillige år før den

sidste forlod skolen, og så tog børnebørnene over.

Fra 1945 til 1992 havde Gudrun og Otto efterkommere på Palleshave Friskole. Det sidste af børnebørnene, der gik på skolen, var Tommy, den yngste af Mossy og Aksel Jensens fire børn. Atten børn blev det til på Palleshave Friskole, inden den stoppede som friskole i 1992. Med de mange børn, og som bestyrelsesmedlemmer i tre led, Otto, sønnen Anders og svigerdatteren Mossy, er familien kendt af mange i området.

Otto Jensen kom fra øen Alrø i Horsens fjord, hvor han blev født den 15. november 1911, som nr. 8 ud af en søskendeflok på 12. Faderen, der var muremester, havde en enkelt svend samt en lærling. Øen var lille, og turen gik ofte over til fastlandet efter arbejde, ind imellem var faderen kun hjemme i weekenden. Ottos mor tjente et godt bidrag til hus-

holdningen som bestyrer af øens telefoncentral.

Der var selvsagt mange munde at mætte, grøntsagerne dyrkede man naturligvis selv, men kødet måtte skaffes på anden vis, her var det ikke usædvanligt, at et af børnene blev sendt ned til havnen med en spand ny-opgravede kartofler, der så kunne byttes med

en spand fisk.

Allerede som syvårig flyttede Otto delvis hjemmefra til en gård i nærheden, hvor han hjalp med forskelligt forefaldende arbejde, passende til hans alder, for dette fik han så kost og logi, og vel lidt småskillinger i tilgift. Nu var der en mund mindre at mætte derhjemme. Skolegangen måtte naturligvis passes, læreren var i øvrigt en af Morten Kochs brødre.

Nu vi er ved vore hjemstavnsdigtere, stammede forfatteren Sigurd Elkjær fra egnen ved Horsens fjord, et par af hans bøger, Et muldskud i havet og Mellem hav og fjord, handler netop om området omkring de to øer Alrø og Hjernø, og Otto huskede, at have truffet ham under forarbejdet.

Efter konfirmationen flyttede Otto til fastlandet, hvor han, som det var almindeligt for landbougdommen på den tid, fik arbejde som tjenestekarl på en gård.

*Bagerste række fra venstre: Frede, Otto, Lise, Gudrun, Anders
Forreste række fra venstre: Kirsten, Karen, Ejner, Svend, Aksel, Jens Christian
Privat foto, 9. maj 1958*

**Gården set fra luften ca. 1950
Privatfoto**

I årene der kom, tjente Otto på forskellige gårde, og han avancerede efterhånden til forkarl.

Otto fik arbejde som forkarl på Haurum Skovgaard ved Hornborg i Uldum. Det var under tjenesten her, at ungarlelivet begyndte at miste sin tilkøkkelse, interessen for den un-

**Bagerste række fra venstre: Ejner, Jens Christian, Anders, Aksel, Svend
Midterste række fra venstre: Lise, Kirsten, Karen, Frede
Forreste række fra venstre: Otto, Gudrun
Privatfoto, 7. maj 1996**

ge pige i huset, den 26-årige Gudrun, blev vakt, de blev kærester. Ryslinge Højskole, vinteren 1934-35, November til Maj (landbrugets stille tid) blev et lille pusterum fra arbejdslivet.

I maj 1936 blev Gudrun og Otto gift i Nr. Lyndelse kirke.

Gudrun var vokset op i Dømmestrup, og havde gået i friskole i Nr. Lyndelse. Ligesom Otto havde Gudrun været på Højskole, her dog Rødding Højskole, som på det pågældende tidspunkt var ledet af Hans Lund, der var blevet ansat som leder i 1926, efter en

stilling som lærer på Askov Højskole.

På grænseforeningens hjemmeside kan man læse følgende om Hans Lund:

Bondesindet og bondelivet blev den ideologiske nøgle i Lunds historiesyn i en sådan grad, at Rødding Højskole frem til 1952 kan betegnes som en bondehøjskole (90 procent af eleverne kom fra landbruget). fra 1928 var der langt over 100 elever pr. Hold.

Skolen oprettedes i 1844, og i elevforeningens vedtægter fra tiden, kan man blandt andet læse følgende:

Paragraf 13. " Med hensyn til slagsmål såvel i som udenfor skolen bestemmes, at den som slår første slag erlægger en bøde på 4 skilling. Genslaget er frit "

Efter giftermålet blev det unge par bestyrelse af Gudruns barndomshjem i Dømmestrup, og her blev deres søn, Anders, født i 1937, han blev det første af i alt ni børn.

Der kunne være god brug for en bestyrer i

Otto Jensen på vej til jagt.

Privatfoto

hjemmet i Dømmestrup, den gamle Anders Højmark var meget udadvendt og skulle helst være med, hvor beslutningerne blev taget, han sad blandt andet i sognerådet i adskillige år.

Tanken om, at få foden under eget bord, trak imidlertid i det unge par, og Anders var næppe fyldt et år, da de brød op, og flyttede til et lille husmandssted med tre Tønder land i Findinge ved Espe. Stedet var for småt til at brødføde familien så Otto måtte tage arbejde ved siden af, en tilværelse, der kendetegnede småbrugere over hele landet.

Otto Jensen på Haurum Skovgaard. Sønnen Jens sidder foran på hesten.

Privatfoto

24

Efter nogen tid, købte Gudrun og Otto et jordløst hus i Espe, her boede de indtil 1. September 1945, hvor de fandt et mere blivende sted i Røjle skov ved Nr. Søby.

Stedet blev erhvervet for 27.000 - 28.000 kr., og var med sønnen Anders' egne ord, "en gammel, forfalden Rønne", med ti Tønder land elendig jord. På dette tidspunkt var familien vokset en del, der var nu fem børn.

Udover at passe bedriften kørte Otto mælketur for Nr. Søby mejeri, senere, da mejeriet blev nedlagt omkring 1952, fortsatte han med at køre for Pederstrup mejeri, og det var naturligvis med heste for vognen. Om eftermiddagen blev der gravet tørv i mosen, der hørte til ejendommen, og her kunne børnene hjælpe med.

Ved arbejdsomhed og omtanke blev der gennem årene råd til, at dræne jorden så den blev rentabel, at bygge om, og restaurere.

Otto Jensen på mælketur. Billedet er taget ved Røjle Skov.

Privatfoto

I huset blev der installeret et brugt central-komfur, herpå lavede Gudrun mad helt op i halvfjerdserne, Anders mindes med længsel i stemmen den hjemmebagte kringle fra komfurovnen. Et par sorte gasblus, anbragt på en terrazzoplade i køkkenet udgjorde et tidssvarende supplement. Springet var stort til de elplader, Gudrun lærte at bruge i parcelhuset i Nr. Søby, som blev deres sidste hjem.

Styling og mode, var ukendte begreber i et hus med efterhånden ni børn, her var genbrug en nødvendighed, og Gudrun, der aldrig havde udearbejde, måtte bruge husholdningspenge med omtanke.

*Otto Jensen ryger sig en cerut i en pause i markarbejdet.
Privatfoto*

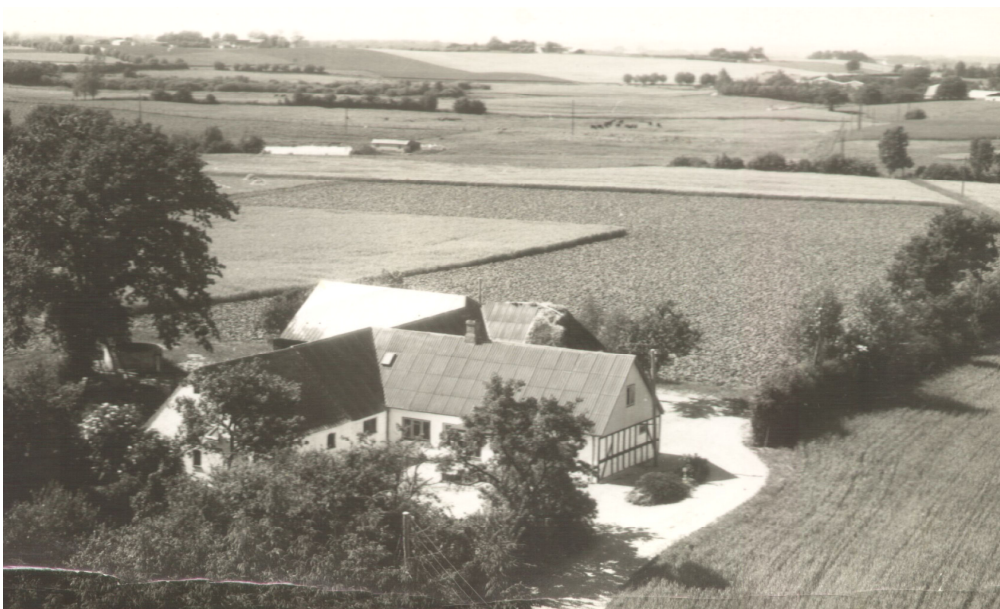
Manden kunne være næsten poetisk når han faldt over Gudrun, der sad og lappede tøj.

" Lap på lap, og klud på klud, sådan ser Anders' bukser ud ".

Lidt vildt i jagtsæsonen kunne smage godt, og Otto var en passioneret jæger, en gang imellem var han dog uheldig, at fasanen ikke " hørte skuddet ".

Da mælken blev " motoriseret ", fik Otto arbejde på ærteværket hos Mose Hansen, Jørgen Elkjærs svigerfar der leverede til Fyens Konservesfabrik, han fik dog senere kørekort, og fortsatte med at køre bil til han var 92, på dette tidspunkt havde han slidt fire biler op.

Det blev gennem årene til mange ture ud i det danske landskab, ofte samledes familiedlemmer til fælles ture, således også med børnebørn og deres ægtefæller, tog man afsted til fælles glæde. I forbindelse med en af disse ture, mindes barnebarnet, Inge, med et smil på læben, hvordan hendes ellers fredssommelige farmor, fik sat Inges svigerfar, der var bagermester på plads efter en fælles tur til Røjle Klint. Vel hjemkommet til huset på Grønrosevej, ville hun gerne byde på en

Lufifoto ca. 1960. Privatfoto

**Ryslinge Højskole 1935. Otto ses i bagerste række nr. 4 fra venstre.
I anden række nr. 3 fra højre ses Johannes Dreier, der i mange år boede i udkanten af Røjle Skov. Privatfoto**

kop kaffe, havde dog ikke lige noget brød, men der var da is i fryseren. Bagermesteren undså sig ikke for en bemærkning om, at is var dessert, og ikke foreneligt med kaffe, hvortil Gudrun rapt replicerede: " Herude har vi et gammelt ord, der siger, skik følge eller land fly "

**Nr. Lyndelse EI A/S
Benny Rasmussen**

40 17 45 45

Lumbyvej 56, Lumby

Da Otto var kommet lidt op i årene, begyndte han at døje med smerter i ben og ryg. Lægerne havde svært ved, at finde ind til ondets rod, over længere tid blev korset, og ind imellem krykker, faste følgesvende. Samtidig havde sygdommen den konsekvens, at Otto måtte lade sig førtidspensionere fra jobbet hos muremester Cilius i Freltofte.

Over tid fandt lægerne frem til, at Otto havde slidgigt, herefter blev begge hofter udskiftet med godt resultat.

Ved Ottos 60 års fødselsdag samledes hele familien, heriblandt de elleve søskende, hvoraf kun to bor på Fyn. Herefter er det blevet en fast tradition, at familien samles den første weekend i August.

I 1987 købte Gudrun og Otto et parcelhus på Gammelgårdsvej i Nr. Søby, og den yngste søn Aksel og hans kone Mossy overtog det gamle hjem på Grønmoosevej.

De første år i Nr. Søby kørte Otto jævnligt ud til Grønmoosevej for at hjælpe med forefaldende arbejde, som det nu lå for.

Haven på Gammelgårdsvej blev naturlig-

Otto Jensen i stuen på Gammelgårdsvej i Nr. Soby. Et af de sidste billeder, der er taget af Karen og Otto. Privatfoto

vis ikke glemt, mængden af grøntsager, heriblandt især grønkål, var så omfattende, at der også kunne blive i rigelige mængder til naboerne, Thea og Ole Rosenby, der på et tidspunkt fik badeværelset invaderet af orm, efter en omfattende vask af grønkål i badekarret.

I 1996 kunne Gudrun og Otto fejre diamantbryllup og hele den store familie samledes for at fejre parret.

I 2001 døde Gudrun, men heldigvis havde Otto stadig både kørekort og bil så han kunne komme rundt til familien i området, hvis der blev for ensomt derhjemme.

I en alder af 92, skiftedes den firehjulede ud med en trehjulet, og der blev kørt mange småture ud til Mossy og Aksel på det gamle sted. Kræfterne var ikke længere, hvad de havde været, men en god snak kunne det altid blive til, Mossy og Otto havde altid forstået hinanden, undtaget den gang, hvor Otto syntes de var lidt vel længe om, at få snakket med præsten, efter at den førstefødte, Gitte, var kommet til verden, ja, egentlig syntes han jo nok, at det skulle have været ordnet inden

de begyndte at danne familie.

I August 2007 døde Otto, som 96-årig, han efterlod sig 9 børn, 23 børnebørn, 34 oldebørn og 8 tipoldebørn.

FLEMMING RENÉ
VINDUESPOLERING

Erhverv og Privat

64 74 22 40 - 40 82 92 40

Intet for småt - intet for stort

Vi dækker hele Fyn

Sven Jensen

Lumbygade 3

Sven Jensen blev 50 år den 17/4- 2011. Sven og Bente med børnene Louisa, Catrine, Sofie og Sebastian flyttede til Fyn fra København i August 2003, idet Sven blev overført til Fyn i firmaet NCC. Han var en kort overgang i Bred entreprenøren Vissenbjerg som også gravede for TDC, men han er igen tilbage ved NCC i København og pendler hver dag.

Sven er meget aktiv og har mange interesser, han har trænet pigerne i nr. Lyndelse fodboldafdeling og spiller selv fodbold, samt badminton og tennis. Hans største interesse er nok lystfiskeriet, hvor han bl.a. har taget turen til Rusland for at fiske. Sven er meget vellidt blandt venner og kollegaer - og er tit at se med et smil på læben.

Iris Nystrøm Jepsen

Det er ikke til at se det, men det er ganske vidst, at Iris blev 50 år d.18. april på en dejlig solskinsdag.

Iris bor med gemalen Jens Barslund Jepsen og to sønner på Mosevej 14.

Spejderne i Nr. Lyndelse har haft meget glæde af, at Iris er god til at lave mad, og hun var derfor en skattet 'madmor' i mange år. Friskolen har nydt godt af, at Iris også er en dygtig økonom, og hun var i mange år i bestyrelsen med dette ansvarsområde.
Privatfoto

www.nrsoeby-polstring.dk

Nr. Søby Auto/møbelpolstring

Medlem af Landslauget for Autosadelmagere og møbelpolstrere

Bo Thuelund - Gartnervænget 8 - Nr. Søby - 5792 Årlev - 6590 2007 - 2343 6307

Tekst: Sognepræst
Thue Petersen

Foto: Peter Albrekt

Vi er folket

”Wir sind das Volk!” Sådan lød det taktfaste råb i Østtyskland under demonstrationerne i efteråret 1989. Selv et totalitært styre med en omfattende sikkerhedstjeneste og en socialistisk ideologi, der definerede menneskelivet fra vugge til grav – selv et sådant styre kunne ikke stå, da folket gik på gaden og råbte: ”Vi er folket”. Det kom som en overraskelse for de fleste, at jerntæppet faldt så pludseligt, at det skete så fredeligt, og at det var folket, der bragte de kommunistiske regimer til fald.

I disse måneder er vi vidner til en folkelig opstand i Nordafrika, der på nogen måde minder om murens fald i 1989. Også i Nordafrika kan selv stærke militærregimer ikke holde stand mod et folk, der kræver frihed. Og ligesom i 1989 kommer det uventet – om ikke ligeså fredeligt.

I skrivende stund er det selvfølgelig ikke

til at sige, hvordan det ender i Nordafrika. Højest sandsynligt kommer der en lang urolig periode i mange af landene. Minoriteter herunder også de kristne i de nordafrikanske lande og i Syrien er derfor også bange for den folkelige opstand. For det folkelige er ikke kun fordrageligt, det kan også skabe undertrykkelse og forfølgelser.

Det er ikke til at vide, hvordan det ender, og det vil sikkert også gå de enkelte lande forskelligt. Men en ting er sikkert: Vi er vidne til en folkelig opstand, der som en sommerfugls vingeslag i den såkaldte kaosteori har bredt sig fra land til land. Selv på den anden side af jordkloden er der bekymring for at folket skal rejse sig mod undertrykkende regimer. Således har kommuniststyret i Kina de seneste måneder været på vagt over for det kinesiske folk, og har bl.a. indført yderligere restriktioner for internetadgangen.

Dengang i 1989 var verden delt op i henholdsvis øst og vest, kommunisme contra kapitalisme. Og siden den 11. september 2001 har mange opfattet det vi har været vidne til som civilisationernes kamp, som islamisk fundamentalisme contra kristne frihedsværdier. Det er nemt at dele verden op i modsætninger og polariteter, men det har vist sig både dengang i 1989 og nu i Nordafrika, at noget så ureglerligt som folket også spiller en

Aksel Jensens Tagdækning

Grønmoosevej 14, Nr. Søby
5792 Årslev Tlf.. 65 90 18 85

Tagpapdækning
Efterisolering
Tageftersyn og tilbud
uden forbindende

Murermestre Brdr. Knudsen Årslev ApS

Stationsvej 169
5792 Årslev
Tlf. 6599 1122

afgørende rolle i verdens gang. Folket er ikke bare identisk med en religion eller en politisk ideologi, folket og det folkelige er noget i egen ret. Folket bærer på et sprog, en kultur og en historie.

Muammar Gaddafi prøvede til at begynde med at skræmme det libyske folk ved at sige, at det var Al-Qaeda der stod bag opstanden. Men folket troede ikke på ham, for de vidste godt hvad der drev dem. Og nu hvor Osama bin Laden er død – ændrer det ikke ved opstanden i Nordafrika. Det er i udgangspunktet en folkelig og ikke en politisk eller religiøs opstand. Folk på gaden i Nordafrika vil have frihed, ansvar og del i den velstand, som de ser i andre lande.

I Grundtvigs eget fædreland burde vi have forståelse for den udvikling, vi øjeblikket ser. Men der er alligevel dem, der stadig er så bange for islam, at de hellere så en stærk leder og undertrykkende militærregimer i de Nordafrikanske lande, end det der umiddelbart ligner kaos og ustabilitet.

Grundtvig selv nærede ikke umiddelbart tillid til folket og var derfor også betænkelig ved indførelsen af demokrati. Det var for ham ikke på nogen måde sikkert, at folket ville virke til fælles bedste. Derfor blev det en kongstanke for Grundtvig at folket skulle gøres myndigt. Ja man kan ligefrem sige, at folket skulle gøres til et folk. Folket skulle tage sproget til sig som sit modersmål, som et hjertesprog der kunne give genklang i sang, fortælling og tale. Og folket skulle ha-

ve en kultur og et åndeligt liv. Bønder og andre uden lang skolegang skulle ikke hindres i, men opmuntres til eksempelvis med et højskoleophold i bagagen at tage del i det åndelige liv. Og endelig skulle folket kendes dets historie, og derfor udgav Grundtvig en hel række historiske værker. Den, der kender sin historie, lader sig ikke så nemt løbe over ende og lader sig ikke så nemt skræmme – men er fri til selv at tage del i historien. For Grundtvig var det folkelige en kærlighed til det fælles liv, som han skriver i sangen 'Kærlighed til Fædrelandet':

Derfor, hvad end verden siger,
og hvad verdensmagten vil,
står og falder jordens riger
dog med kærlighedens ild,
hvor den blusser, bor livsgrøden,
hvor den slukkes, hersker døden.

Måtte det såkaldte arabiske forår i Nordafrika forblive et folkets forår. Må det blusse op til fælles glæde og gavn og ikke slukkes. Og måtte denne folkelige opstand også være en anledning for os til at se verdens gang ikke kun bundet af religion eller politik, men også folkeligt forankret som en levende og foranderlig historie. Må opstanden minde os om at det folkelige ikke blot er festligt og fornøjeligt, fadbamser og frikadeller, men en ret og en frihed vi giver hinanden til et fælles liv med sprog, ånd og historie.

Thue Petersen

Nyboe Kro & Selskabslokale
Freltoftevej 10
5792 Årslev

Ring og hør nærmere
på tlf. 65 90 26 22

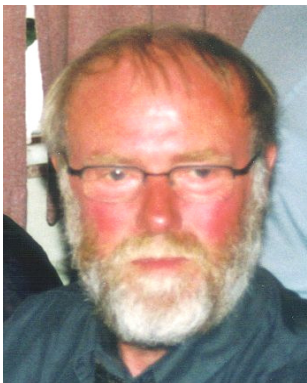
eller se mere på
www.nyboeselskabslokale.dk

Har du festen?
- så har vi løsningen!

P.S.

Den 5. juni kl. 14 er der grundlovsmøde i præstegårdshaven i Nr. Lyndelse. Årets taler generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp Andreas Kamm – en tidligere elev fra Carl Nielsen Skolen. Traditionen tro et det et folkeligt møde, hvor vi fejre vores fælles grundlov med tale, sang og hyggeligt samvær på plænen i præstegårdshaven – så vel mødt!

Keld Moseholm 75 år

Keld Moseholm
(Privatfoto)

Vi siger tillykke til Keld Moseholm, der blev 75 år den 26 april.

Hvem kender ikke de små tykke mænd, støbt i bronze, som vi finder på torve og pladser rundt om i det ganske land.

Manden der har disse små mænd, som sit helt særlige varemærke, tilbragte, sammen med brødrene, Mogens og Erik, sine første barneår lige midt i Freltofte, Freltoftevej 18, hvor også faderen Mourits Jørgensen voksede op.

Foto:PA

Familien flyttede senere til Søsted, Søstedvej 2, hvor det sidste af de fire børn, Kirsten, blev født.

I 1956 overtog familien sognefogedgården i Lumby efter faderens morbror, Jens Peter Jensen, han var ungkarl, og gennem mange

Sleipner nedlægges. (Foto:PA)

år sognerådsformand i Nr. Lyndelse. Det gamle hus i Søsted blev solgt til Marie og Sigurd Hansen.

Allerede tidligt besluttede Keld, at han ville være kunstner, billedhugger lå dog ikke lige i kortene, når han sad og tegnede.

Årene 1958 - 1962 blev tilbragt på Det Fynske Kunstakademi, herefter gik turen til Det Kongelige Danske Kunstakademi 1965 - 1970.

Fra 1970 underviser Keld Moseholm på forskellige kunstsoler og gymnasier, samtidig bygger han hus i Lumby, ved siden af forældrene, hvortil han flytter sammen med sin kone Bente.

Lumby blev herefter en fast base gennem mange år inden han atter fandt flyttekasserne frem, og sammen med Bente flyttede til Bjerne Gamle skole ved Faaborg fjord.

I dag er der i området skabt en stor park fyldt med skulpturer, og i de gamle skolestuer er der atelier og udstillingslokaler.

De billeder vi har valgt at vise her, er i miniformat, og beregnet til de hjemlige stuer, de springer ikke så tydeligt frem, som dem vi ser i landskaberne.

-Else-Marie.

Fælledens

Freltofte - Lumby - Søsted

[Forside](#) [Kalender](#) [Billeder](#) [Bestyrelsen](#) [Info om fælleden](#) [Spil m.m.](#) [Fælledbladet](#)

Velkommen til Fælledens hjemmeside

Her på siden vil du kunne læse om kommende aktiviteter på Fælledens, generelle informationer om fælleden m.m.

Referat fra generalforsamlingen 2011 (Word)

Formandens beretning 2011 (Word)

Kalenderen

I kalenderen kan du se alle planlagte arrangementer for foreningen Fælledens. Her på forsiden vises næste planlagt arrangement, samt evt. ændringer og aktuelle tiltag, der ikke når at komme med i det trykte medlemsblad.

2011 arrangementer i landsbyforeningen FÆLLEDEN

Ved arrangementerne kan der som udgangspunkt købes kaffe og kager, øl og vand til lave Fælledpriser. Når arrangementer afholdes i Nyboes gælder Nyboes priser.

Nattergaletur i Freltofte Mose, torsdag den 12. maj kl. 20.00

Vi mødes Mosevej 10 og går samlet en tur i mosen

Grundlovsdag på Fælledens, søndag den 5. juni kl. 15.00

Medbring kød til grillen, salat, brød, m.m., og lad os i fællesskab nyde et fuldgodt sammenskudsgilde i den forhåbentlige lune sommerkvæld.

Andre aktiviteter i resten af 2011

Skt. Hans aften, torsdag den 23. juni

Nærmere oplysninger følger i Fælled Bladet.

Børnedyrskue

Nærmere oplysninger følger i Fælled Bladet.

Sportsdag

Nærmere oplysninger følger i Fælled Bladet.

Lukkedag

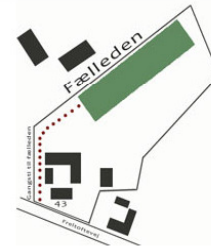
Nærmere oplysninger følger i Fælled Bladet.

Æblemostdag

Nærmere oplysninger følger i Fælled Bladet.

Bliv medlem af Fælledens

Kontingent kr. 100 (kr. 150, hvis Fælledbladet skal sendes med post). Medlemsfordelene er adgang til vore arrangementer samt Fælledbladet, som udkommer fire gange om året. Vi har konto i Sydbank med reg.nr. 6845 og kontonr. 2345678. Kontakt kassereren med navn, adresse og e-mail for indmeldelse

Freltofte Fælled

Materialet på www.freltofte.info er omfattet af ophavsretsloven

Webmaster: Morten Albek

Tag et kig på den nye flotte hjemmeside og få inspiration og samtidig holde jer opdateret.

Læg den evt. ud på skrivebordet for lettere adgang.